

Haur bat adoptatuko zenuke?

Aurkezpena:

Gai horri buruz ariketa hauek egin ditzakezu:

- Bideo bat ikusi eta galderei erantzun.
- Erreportajea irakurri eta esaldi batzuk bukatu.
- Hiru elkarrizketa entzun eta nork zer esan duen asmatu.
- Taldean jarri eta iritziak trukatu.

Ikusi bideoa

Ikusi bideoa eta esan beheko esaldiak egia ala gezurra diren.

	Egia	Gezurra
Normalean, bestela umerik izan ezin duten familiak dira.	☐	☐
Bestelakoei ematen bazaie ere, familia tradizionalak lehentasuna daukate.	☐	☐
Azken urteetan adopzio gutxiago daude prozesua zailagoa delako.	☐	☐
Familia batek, gabezia daukanean, haur bat adoptatzeko eskubidea dauka.	☐	☐
Gaur egun paper guztiak hemendik egin daitezke, umearen jatorrizko herrira joan gabe.	☐	☐
Beti, lehenengo urratsa diputaziora joatea da.	☐	☐
Berdin da zein herrialdeetatik ekartzen duzun umea, bidea beti diputazioak markatzen du.	☐	☐

Irakurri testua

Irakurri testua eta bukatu esaldiak.

Haur bat adoptatzeko prozesua oso luzea eta gogorra da. Edo hori entzun dugu guztiok noizbait. Hainbat paper bete, ikastaroak egin, haurraren jatorrizko herrialdera bidaiatu, familia bezala probak gainditu... Zenbat gauza egin behar dira umea etxera ekartzeko?

Ibilbidea luzea da, baina saria betiko izango da: haur horrek familia bat izango du azkenean. Askotan, adopzioa familiaren begietatik ikusten dugu, baina umearen gabeziak ez al dira garrantzitsuagoak? Adopzioa haurrak babesteko neurria da, ez guraso izateko nahia asetzeko neurria. Edo hori esan digu, behintzat, Xabi Calvillok. Bera Gipuzkoako Ume Alaia elkarteko lehendakaria da, eta elkarte horrek umea adoptatu duten hainbat familia biltzen ditu. Xabi duela zortzi urte da lehendakaria, eta haurren adopzioaren inguruan jardun dugu berarekin.

PROFILAK

Adoptatzeko modukoak diren haur gehienak zazpi urtetik gorakoak dira, edo neba-arreba bat baino gehiago dira (guztiak batera adoptatu behar dira edo gaixotasunak dituzte (larriak edo ez hain larriak . “Horregatik, prozesua oso mantso badoa, behar bereziak dituzten umeak adoptatzen dituzte, prozesua azkarragoa delako”, azaldu digu Xabik.

Gurasoak, berriz, bikoteak (homosexualak edo heterosexualak edo familia monoparentalak (pertsone bakarrek), gehienetan emakumeak izaten dira. Beste modu batzuen bidez haurdun geratzea lortu ez dutelako adoptatzen dute: “Modu naturalean saiatzeko dira, ondoren intseminazioz, eta, azkenik, adopzioa iritsten dira. Hau txarra izan daiteke haurrarentzat, azken aukera dela sentitzeko arriskua dago”.

PROZESUA

Haur bat adoptatu nahi dugunean, Foru Aldundira joan behar dugu, hori da lehenengo pausoa. Bertan, bi aukera izango ditugu: adopzio nazionala edo nazioartekoa. “Lehen bataren edo bestearen artean aukeratu behar zen. Orain, ordea, espedienteak bietan ireki dezakegu, prozesua azkartzeko”, azaldu digu Gipuzkoako Ume Alaia elkarteko lehendakariak.

Edozein bide hartzen badugu ere, baldintzak azalduko dizkigute eta psikologikoki, sozialki, familiarki... ebaluatuko dute gure kasua. Eskaintza hori egin ondoren (guk eskainiko diogu familia bat haurrari herrialdeko baldintzen arabera neurtuko dute: “Umea adoptagarria bada, asignazio bat iritsiko da Diputaziora eta familiak onartuko du ala ez”. Herrialde bakoitzak bere prozesua du: batzuetan, alde aurretik, umearen herrialdera joan behar da, zenbaitetan hiru bidaiak egiten dira, besteetan bi eta beste batzuetan epaiketa bat pasatu behar da.

Hala ere, Xabiren ustez, badago zer hobetu: “Batzuetan prozesua oso mantsoa da eta azkartu egin beharko litzateke. Gainera, harrera-familiaren garrantzia azpimarratu nahi dut, prozesuak iraun bitartean, haurrarentzat lekurik goxoa delako. Azkenik, umeak familia ona izatea bermatu behar da. Hor ezin da huts egin, eta, horretarako, proba asko gainditu beharko dira”.

Gurasoak bikoteak (homosexualak edo heterosexualak edo familia monoparentalak izan daitezke.

BILAKAERA

Azken hamar urteetan, adopzioak beheranzko bilakaera argia izan duela aitortu digu Calvillok: “Lehen gehiago adoptatzen genuen, baina gehien adoptatzen zen herrialdeetan baldintzak aldatu egin dira eta, horregatik, gutxiago adoptatzen dugu orain”. Azken hamarkadan, Txinatik eta Errusiatik etorri dira haur asko, eta baita Bulgariatik eta Hungariatik ere, neurri txikiago batean. Lehenengo adibide hori hartuta, Txinan asko adoptatzen zen. Zein zen horren arrazoia? Herrialde karratua zen horretarako, txukuna eta zehatza: “Baina, duela zortzi bat urte, baldintzak zorrotz egin zituzten, eta horrek aldaketa nabarmena eragin du. Orain bertako ume gutxiago ekartzen ditugu”.

Horrez gain, prozesua luzeegia da familia askorentzat, eta, hori gutxi balitz, Foru Aldundiak adin-tarte bat ezartzen du gurasoen eta haurren artean, gurasoak zaharregiak izango ez direla ziurtatzeko.

UME ALAIA ELKARTEA

Bide honetan, Ume Alaia elkarteak laguntza ematen die adoptatutako haurren guraso izan nahi dutenei. Irabazi asmorik gabeko elkartea da eta 1994an sortu zen Bizkaian, 2001ean Gipuzkoan eta duela bi urte Araban. “Erakundeen aurrean, elkarteak indarra ematen du eta kasu egiten digute. Gainera, familiak gugana jotzen dute zalantza argitzeko, hitzaldiak edo ikastaroak ematen ditugu, familientzat lantegiak eskaintzen ditugu...”, azaldu digu elkarteko lehendakariak.

Zailtasunen inguruan galdetzean, Xabik berehala erantzun digu: “Gipuzkoako adopzioen % 20 biltzen dugu eta askok oraindik ez dakite elkartea existitzen denik. Hala ere, elkarre handi bat gara”.

Eta zu, horrelako elkarre batera joango zinateke? Haur bat adoptatuko zenuke? Zure ustez, prozesua nolakoa da? Egia da luzeegia dela?

1. Ibilbidea luzea da, baina saria betiko izango da:
2. Adoptatzeko modukoak diren haur gehienak zazpi urtetik gorakoak dira,
3. Beste modu batzuen bidez haurdun geratzea
4. Edozein bide aukeratzen badugu ere, baldintzak azalduko dizkigute
5. Azkenik, umeak familia ona izatea bermatu behar da, hor ezin da huts egin;
6. Lehen gehiago adoptatzen genuen,
7. Prozesua luzeegia da familia askorentzat
8. Erakundeen aurrean, elkarteak indarra ematen du

baina gehien adoptatzen zen herrialdeetan baldintzak aldatu dira.

eta, hori gutxi balitz, Foru Aldundiak adin-tarte bat ezartzen du gurasoen eta haurren artean.

eta kasu egiten digute.
edo neba-arreba bat baino gehiago dira edo gaixotasunak dituzte.

eta, horretarako, froga asko gaintitu beharko dira.

eta psikologikoki, sozialki, familiarki ebaluatuko dute gure kasua.

haur horrek familia bat izango du azkenean.

lortu ez dutelako adoptatzen dute.

Jarduera hau **taldean** eginez gero, zuzenketa jaso baino lehen elkarte ikaskide batekin eta alderatu zuen erantzunak. Desberdin erantzun baduzue, bakoitzaren erantzunaren “**gakoa**” zein den bilatu eta saiatu bateratzen zuen iritziak.

Nork esan du?

Entzun hiru elkarrizketa hauek eta saiatu zaitez bakoitza bere laburpenarekin lotzen.

Ibai Susparregi

Berak izateko arazoren bat izanez gero, adoptatuko luke. Kasu batzuk ezagutzen ditu eta asko luzatu zaie prozesu osoa

Iñaki Salaverria

Adoptatuko luke. Batez ere, umeei bizimodu hobe bat eskaintzeko. Nazio artean zerbait egin beharko litzateke tramite guztiak errazteko.

Nerea Boyero

Berak ezingo balu umerik eduki, saiaturiko litzateke adoptatzen. Prozesua arintzeko zerbait egin behar dela uste du.

Eta zuk?

Jarri taldean eta komentatu puntu hauek:

Zuzenketa-orria

Ikusi bideoa

	Egia	Gezurra
Normalean, bestela umerik izan ezin duten familiak dira.		
Bestelakoei ematen bazaie ere, familia tradizionalak lehentasuna daukate.		
Azken urteetan adopzio gutxiago daude prozesua zailagoa delako.		
Familia batek, gabezia daukanean, haur bat adoptatzeko eskubidea dauka.		
Gaur egun paper guztiak hemendik egin daitezke, umearen jatorrizko herrira joan gabe.		
Beti, lehenengo urratsa diputaziora joatea da.		
Berdin da zein herrialdeetatik ekartzen duzun umea, bidea beti diputazioak markatzen du.		

Irakurri testua

- 1, Ibilbidea luzea da, baina saria betiko izango da: haur horrek familia bat izango du azkenean.
2. Adoptatzeko modukoak diren haur gehienak zazpi urtetik gorakoak dira, edo neba-arreba bat baino gehiago dira edo gaixotasunak dituzte.
3. Beste modu batzuen bidez haurdun geratzea lortu ez dutelako adoptatzen dute.
4. Edozein bide aukeratzen badugu ere, baldintzak azalduko dizkigute eta psikologikoki, sozialki, familiarki ebaluatuko dute gure kasua.
5. Azkenik, umeak familia ona izatea bermatu behar da, hor ezin da huts egin; eta, horretarako, froga asko gainditu beharko dira.
6. Lehen gehiago adoptatzen genuen, baina gehien adoptatzen zen herrialdeetan baldintzak aldatu dira.
7. Prozesua luzeegia da familia askorentzat eta, hori gutxi balitz, Foru Aldundiak adin-tarte bat ezartzen du gurasoen eta haurren artean.
8. Erakundeen aurrean, elkarteak indarra ematen du eta kasu egiten digute.

Nork esan du?

Ibai Susparregi

Berak ezingo balu umerik eduki, saiaturiko litzateke adoptatzen. Prozesua arintzeko zerbait egin behar dela uste du.

Iñaki Salaverria

Adoptatuko luke. Batez ere, umeei bizimodu hobe bat eskaintzeko. Nazio artean zerbait egin beharko litzateke tramite guztiak errazteko.

Nerea Boyero

Berak izateko arazoren bat izanez gero, adoptatuko luke. Kasu batzuk ezagutzen ditu eta asko luzatu zaie prozesu osoa

Transkripzioa

Ikusi bideoa

Zer da adopzioa?

Haur bat (haur batek bere eskubidea dauka beti familia batean hazi eta bizitzeko. Orduan, adopzioa da haur bat (batek gabezia daukanean, familia baten gabezia daukanean, familia bat emateko aukera, babes-neurri bat da.

Zein da adoptatzen duen jendearen profila?

Oro har, adoptatze-figura izan daiteke beste modu batzuetaz edo biologikoki haur bat izateko modurik izan ez duen familia bat. Ez da beti horrela izaten, baina gehiengoak izaten da beste modu batetik lortu ez duena. Izan daiteke familia heterosexual bat edo baita bikote homosexuala izan daiteke; alde horretatik ez dago diferentziarik. Gehiengoak, noski, heterosexualak izango dira. Horretaz gain, baita izan daitezke familiak, bikoterik gabekoak, monoparentalak deitzen direnak, bai emakumea edo gizonezkoa.

Nolakoa da adopzio prozesua?

Gaur egun adopzio prozesua oso luzea egiten da, batez ere, internazionalki adoptatzeko asmoa daukan familia batentzat. Prozedura, lehenbizikoa, izango da joatea Diputaziora informazio eske jakiteko zeintzuk diren bete beharrekoak eta, erabakitakoan, baita zer nolako adopzioa nahi duzun: edo nazionala edo internazionala (nazioartekoa ; internazionala (nazioartekoa bada baita jakin behar duzu ze herrialdetara jo nahi duzun. Orduan, hasten da prozedura bete behar dituzun eskakizun horiek betez eta ematen zaizu, Diputazioak ematen du, certificado bat ahalbidetzen duena gero adopzio batera jotzea, "certificado de idoneidad" deitzen dute.

Horrekin, joan zaitezke aurrera adopzioarekin. Internazionala baldin bada, bidaltzen da dagokion herrialdera, eta hango gizarte-zerbitzuak egingo dutena da, haurra izandakoan, eskaini eta zuk onartzen baduzu bidea daukazu adopziora jotzeko. Zenbait herrialdetan, bidaia bat egiten da eta han dena, paper guztiak betetzen dira eta epaiketa da eta guzti, notario aurrean edo behar den moduan. Beste herrialde batzuetan bi bidaia egiten dira: lehenengoa ezagutzeko haurra, bigarrena ia paperak epaile aurrean betetzeko. Beste herrialde batzuetan agian hirugarren bidaia bat ere eskatzen dute. Hor herrialde bakoitzak jartzen ditu bere baldintzak eta horiek dira bete beharrekoak.

Zein izan da adopzioaren bilakaera azken urteetan?

Azken 10 urteetan ikusi dena da gero eta adopzio gutxiago egiten direla. Alde batetik, familia gutxiago eskaintzen dira haurra adoptatzeko eta baita adopzio gutxiago gauzatzen dira. Gehien bat internazionalki (nazioartekoan gertatu dena, herrialde askotan aldatu dira baldintzak, gogortu zenbait kasutan eta luzatu epeak. Orduan, familiak ikusten du ze etorkizuna daukan, zenbat urteren buruan lortuko duen bere haurra, eta horrek egiten duena da askotan atzera bota jendea.

Nork esan du?

1. IRITZIA: IBAI SUSPERREGI

ESATARIA: Haur bat adoptatuko zenuke? Zergatik?

IBAI SUSPERREGI: Haur bat nahiko banu eta ezingo banu modu biologiko batean-edo izan, nik uste adoptatzen saiatuko nintzela, ez nuke arazorik izango hori egiteko.

ESATARIA: Prozesua luzeegia eta gogorregia dela iruditzen zaizu?

IBAI SUSPERREGI: Egia esan ez dut inoiz prozesua erabili-edo, baina entzun dudana egiten esaten da oso luzea dela eta nolabaiteko tramite asko egin behar direla, eta asko kostatzen duela (dela askotan.

ESATARIA: Zure ustez, zein izango litzateke irtenbiderik egokiena?

IBAI SUSPERREGI: Beharbada nolabait prozesua arintzeko papeleo gutxiago egin behar izatea, edo, ez dakit, nolabait prozesua arintzeko metodoak abian jartzea, edo horrelako zerbait.

2. IRITZIA: IÑAKI SALAVERRIA

ESATARIA: Haur bat adoptatuko zenuke? Zergatik?

IÑAKI SALAVERRIA: Bai, nik haurrak adoptatuko nituzke. Batez ere, herri txiroetan bizi diren haurrak uste dut bizi egokiago bat izan dezaketelako eta Espainian edo Euskal Herrian bizitzeak dakarrelako diru gehiago izatea edo aukera gehiago ematea ume horri.

ESATARIA: Prozesua luzeegia eta gogorregia dela iruditzen zaizu?

IÑAKI SALAVERRIA: Bai, entzuna dudanez, dira urte askoko prozedura, papeleo asko, dirutza asko, eta uste dut hori okertzen duela, zailtzen duela jendeak adoptatzea, umeak adoptatzea.

ESATARIA: Zure ustez, zein izango litzateke irtenbiderik egokiena?

IÑAKI SALAVERRIA: Adibidez herrien arteko adostasun orokor bat egitea, gero indibidualki ez izateko prozesua luzeegia. Eta batez ere hori, gero errazteko jendea adoptatzea.

3. IRITZIA: NEREA BOYERO

ESATARIA: Haur bat adoptatuko zenuke? Zergatik?

NEREA BOYERO: Nik uste dut, behar izanez gero, osea ezin izango banu haurrik izan, beharbada pentsatuko nukeela haur bat adoptatzea.

ESATARIA: Prozesua luzeegia eta gogorregia dela iruditzen zaizu?

NEREA BOYERO: Uste dut baietz. Ezagutzen ditut bi kasu eta bi kasuetan arazoak izan dituzte ba hori oso-oso, dena asko luzatu egin delako.

ESATARIA: Zure ustez, zein izango litzateke irtenbiderik egokiena?

NEREA BOYERO: Ez dakit egia esan. Nik uste dut paper-kontu guztiak eta burokrasia guztia erraztu behar zutela horrelako gauzak ba hori, azkenean denbora azkarrago batean egiteko.